Jēzus Draudzes DZĪVE

Tanīs dienās nāca Jānis Kristītājs un sludināja Jūdejas tuksnesī: "Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi." /Mt 3:1-2/

Nr. 114/06, 2013

„Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi.” (Mt 3:2)

Vai varat piekrist, ka šī nav populāra vēsts? Bet tieši ar šādu vēsti Jānis Kristītājs sāka savu publisko kalpošanu un kļuva ļoti populārs. Par šīs nepopulārās vēsts paušanu viņam nācās samaksāt ar savu galvu. Bet par šo pašu vēsti tūkstoši nolieca galvu Jāņa Kristītāja priekšā, jo bija kļuvuši labi sagatavoti sastapties ar Kristu un Viņa sniegto izglābšanu.

Jā, arī mums jāņem vērā – grēku piedošanu Kristū, glābšanu spēj saņemt tikai tas, kurš ir ieraudzījis savu milzīgo grēku parādu, atzīst sevi par vainīgu, no sirds nožēlo, pazemīgi lūdzot piedošanu. Tikai tas, kurš sapratis, cik nožēlojams grēcinieks viņš ir, spēj ieraudzīt, cik ļoti viņam vajadzīgs Pestītājs Kristus.

Uz dziļi sastrutojušas brūces uzlikt vieglu plāksteri ir vienkārši smieklīgi. Brūce ir jāgriež, rūpīgi jāiztīra, un tikai tad ir jēga likt uz tās dziedinošās zāles.

Mēs lietas bieži esam sajaukuši vietām. Vispirms sakām, ka Dievs ir mīlestības un žēlastības Dievs, bet aizmirstam kā pirmo pateikt, ka Viņš ir svēts Dievs un ka Viņš neslēgs nekādu kompromisu ar mūsu grēku. Mums atkal no jauna sev jāatgādina, ka Kristu un Viņa sniegto grēku piedošanu spējam pieņemt ticībā tikai tad, kad kā pirmo esam ieraudzījuši savu grēku, esam par to sagrauzti, lūdzam piedošanu.

Jānis Kristītājs sagatavoja ceļu Jēzum pie cilvēku sirdīm. Sagatavotība ticībā uzņemt Jēzu nav nekas cits kā, Svētā Gara apgaismotam, ieraudzīt sava grēka smagumu, lūdzot piedošanu un žēlastību. Pie šādi sagatavota cilvēka tad nāk Kristus ar mīlestības un žēlastības vēsti: tu esi izglābts, tu esi brīvs! Kristus paveiktajā tu esi svētdarīts Dieva priekšā. Durvis uz Debesu valstību tagad ir vaļā.

Nepopulārā vēsts „ Atgriezieties no grēkiem!” mums jāsaka ļaudīm arī šodien. Un, ja kāds jautā: „Kādēļ man jāatgriežas?”, mums jāatbild: „Tādēļ, ka tas ir vienīgais veids, kā ieiet Debesu valstībā tad, kad tā nāk arī pie tevis.”

Par šīs nepopulārās vēsts sludināšanu arī šajā laikā jābūt gataviem maksāt. Ja ne gluži ar savu galvu, tad ar nepieņemšanu, noraidījumu gan. Bet atcerēsimies – svarīgākais ir būt „populāram” Kristus acīs. Tāds Kristus acīs bija arī Jānis Kristītājs. Par viņu Jēzus deva pozitīvāko liecību – „lielākais no praviešiem”.

Kaut varētu notikt, ka Mūžības dienā daudzi varētu sacīt par mums: „Paldies tev! Tu man parādīji lietu kārtību pareizajā secībā, vispirms – grēku nožēlā, tad – glābjošajā Kristus Evaņģēlijā. Paldies, ka nesāki ar vieglajiem plāksteriem, kuri nebūtu palīdzējuši ne nieka.”

Jānis Kristītājs – izcils piemērs, kādam jābūt vēstsnesējam, lai cilvēki iegūtu pestīšanu. Vispirms: „Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi!” Un tad steidzami pie Viņa, kas vienīgais spēj izglābt: „Redzi, Dieva Jērs (Kristus), kas nes pasaules grēkus.”

Jāņu laikā, jo īpaši visiem vīriem, novēlu tādu vīrišķību un stāju ticībā, kāda tā bija Jānim Kristītājam. Labāk ir lūzt, kad Dieva laiks pienācis, nekā liekties visiem pasaules vējiem līdzi.

Lai jauks un svētīgs visiem Jāņu laiks!
Mācītājs Erberts Bikše

JŪNIJS

P	O	T	C	P	S	Sv
					(1)	2
3	4	5	6	(7)	(8)	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Sestdien, 1. jūnijā, ar koncertu mūsu draudzē viesojās *A Capella* koris no Konkordijas universitātes Nebraskā, ASV.

7. un 8. jūnijā Rīgas Domā notiks LELB 26. Sinode, kurā piedalīsies mācītāji Erberts Bikše, Kārlis Irbe, draudzes priekšnieks Māris Pētersons un valdes loceklis Aldis Krieviņš.

TRAUKS GODAM

„Ja nu kas tura sevi tīru, tad viņš būs trauks godam, svēts, derīgs Tam Kungam, sataisīts ikkatram labam darbam." (2Tim 2:21)

Dievs lieto dažādus traukus – lielus un mazus, dziļus un seklus, īpašus un parastus. Bet ir kādi trauki, ko Dievs nelieto: netīri trauki. Ja tu vēlies, lai Dievs tevi lieto, ir jāattīrās.

Jozua teica saviem cilvēkiem: *„Svētījieties [attīrieties], jo rīt Tas Kungs darīs jūsu vidū brīnumus" (Joz 3:5).* Bībele mums saka – Dievs mūsu dzīvē grib darīt lielas lietas un, lai to piedzīvotu, mums ir jānokārto sava pagātne. Lai piedzīvotu svētībām pilnu rītdienu, ir jāsakārto vakardiena.

Kā lai to izdara? Nožēlojot grēkus. Kā Augustīns ir teicis: „Slikto darbu nožēlošana ir sākums labiem darbiem." Sākums ir pagātnes nolīdzināšana. Bībele saka: *„Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības" (1Jņ 1:9).*

Citreiz vienkārši ir jāapsēžas, jāpaņem lapa un rakstāmais un jālūdz Dievam, lai Viņš uzrāda katru grēku, kas ir starp mani un Viņu. Katra grēka uzrakstīšana var aizņemt vairāk laika, nekā sākumā šķiet, jo Dieva plāns ir attīrīt mūs no visiem pārkāpumiem, kas mūs no Viņa šķir. Arī no dziļajiem. Un tas ir solis pretī Dievam. Bībele saka: *„Tuvojieties Dievam, un Viņš tuvosies jums" (Jk 4:8).*

Un tas ir jādara ikreiz, kad nonāc pie secinājuma: ir tāda sajūta, ka Dievs ir kaut kur ļoti, ļoti tālu. Ja mēs gribam, lai Dievs mūs lieto, grēku nožēlai ir jākļūst par ikdienas ieradumu, jo Dievs lieto tīrus traukus. Ja tu iznes atkritumus no mājas tikai reizi mēnesī, tie sāks smirdēt.

HAMBURGA- KAS TU ESI?

Vai esat kādreiz piedalījušies kādā pasākumā tāpēc, ka draugi dikti aicināja? Vai tikai tāpēc, ka bērni ļoti gribēja? Domāju, ka nemelošu, ja teikšu, ka šie divi bija galvenie iemesli, kādēļ posāmies ceļā uz Vācijas Baznīcas dienām Hamburgā. Pirms tam ar vīru diezgan nopietni pārrunājām, vai mums vajadzētu doties, vai tas būtu godīgi pret sevi un arī citiem, jo vairāk esam „meža vientuļnieki", nevis kristīgo masu pasākumu sapratēji. Ko darīsim pasākumā, uz kuru sabrauc 150 000 cilvēku? Tomēr izlēmām par labu tam, ka brauksim. Stiprinājumam ļoti noderēja Erberta lūgšanā ietvertie vārdi: „Lai ceļojums kļūst arī par garīgi piepildītu laiku!"

Bet ar Dievu ir tik interesanti! Viņš maina priekšstatus. Par to, kā būtu pareizi. Par to, kā vajadzētu dzīvot un atpūsties. Par to, kā un caur ko Viņš pats darbojas. Par to, kāpēc mums ir jābūt tur, kur mēs esam. Tajā arī gribu ar jums padalīties.

Ceļā (jeb nomas mašīnā)

Izbraucam agrā rītā, dārzā visu klāj salna, mugurā siltās jakas. Latvijā pavasara nav – varbūt satiksim Vācijā? Mūsu busiņā braucam divas ģimenes (kopā no draudzes uz Hamburgu dažādos laikos startēja pieci busi, un katram noteikti būtu savs, iespējams, pavisam cits stāsts). Pirmais galamērķis – Poznaņa, kur kādā draudzē sarunātas naktsmājas. Robežām pārripojam bez kādas aizķeršanās, un uzreiz jāatceras deviņdesmitie un laiks, kad ar ceļošanu neko prātīgu saplānot nevarēja – varbūt četras stundas uz robežas, varbūt astoņas, bet varbūt diennakts. Jau Lietuvā satiekam vēl divus draudzes busiņus un tālāk līdz pat Hamburgai ceļojam vairāk vai mazāk kopā.

Poznaņa mūs sagaida vēlu vakarā (950 km no Rīgas) ar tumsu un lietu. Bet luterāņu(!) draudzes nams, kurā nakšņojam, pārsniedz visas mūsu gaidas – guļam ērtās istabās, un salds miegs taču ir ceļotāja labākais sabiedrotais! No rīta satiekamies skaistā, gaišā baznīcā uz lūgšanu un sarokojamies ar atsaucīgo mācītāju, kurš šeit uz kalpošanu no Varšavas pārcēlies tikai pirms četrām dienām. Paldies Dievam par naktsmājām, un dodamies tālāk.

Braucienu uz Baznīcas dienām var pielīdzināt svētceļojumam, jo, braucot busā, ir samērā ierobežotas darāmā iespējas, esi cieši kopā ar citiem, brīžiem ir grūti, parādās arī vieta domāšanai. Vienīgi mums svētceļojuma dziesmu vietā skan mūzika, kuru izvēlas stūrmanis. Visu laiku maināmies vietām, lai kāds neuzmestu lūpu, lai bērni varētu arī pagulēt, lai vīrs ar sievu kaut pāris stundu varētu pasēdēt blakus. Īstenībā – laba sadzīvošanas skola un labs veids, kā no iekšpuses redzēt, kā sadzīvo un audzina bērnus citi. Labs veids, kā arī sevi ieraudzīt no malas...

Tuvojoties Vācijai, benzīntankā satiekam jauniešu busiņu. Viņi izbraukuši tikai vakar pēcpusdienā, bez nakšņošanas braukuši visu nakti un tāpēc mūs noķēruši. Pa nakti viņiem plīsusi riepa. Vai esat kādreiz redzējuši par tādiem sīkumiem norūpējušos jauniešu kompāniju? Nu, mēs šajā reizē arī neredzējām.

Mainot riepu, galvenais ir pārējo atbalsts!

Hamburga – kas tu esi?

Interesanti, ka žurnāla „GEO" maija numurā bija raksts par Hamburgu. Tik „garšīgs", ka gribējās pašiem to redzēt un piedzīvot. Auto navigācija bez problēmām mūs ieved pašā pilsētas centrā. Un Hamburgā jau ir pavasaris – silts un zaļš! Kamēr Lelde mūs visus reģistrē, mēs ar bērniem izmetam līkumu pa mazām piecentra ieliņām. Miljons riteņu, daudz jauniešu, mazas, vienkāršas bodītes, laiska kafija pie āra galdiņiem – tāds ir pirmais priekšstats

par Hamburgu, un tāds tas arī saglabāsies.

Gids mūs pa ceļam ir informējis par dažādajiem Baznīcas dienu atklāšanas pasākumiem – klasisko, roka stilā, ārvalstu viesiem. Mēs dodamies uz to, kam esam vistuvāk un kas notiek sarkano lukturu rajonā(!). Daudzi sēž apkārtējos krodziņos pie āra galdiem, daži malko alu, daži saguruši guļ – cilvēku ir ļoti daudz, sabiedrība raibu raibā. Paspēju padomāt – nu tā, tieši tas, no kā visvairāk baidījos. Bet varbūt neesam iekšā vienkārši tāpēc, ka nesaprotam valodu? Cik viegli ir izveidot priekšstatu, redzot tikai mazu gabaliņu no notiekošā! Cilvēki dzied vācu valodā, bet mēs dodamies prom; bērni ir noguruši, dīc pēc saldējuma, kas tieši tagad nedodas rokā. Bet mēs esam atbraukuši! 1500 km un tieši iekšā Baznīcas dienās!

Kas ir Baznīcas dienas – par to nedēļas laikā domāju diezgan daudz. Jo, jā, es redzu lielu plakātu uz kuģa, kas visai pilsētai rāda, ka šeit notiek grandiozs kristīgās baznīcas pasākums. Jā, arī gaidot metro, es lasu, ka šobrīd visa Hamburga dzīvo ar un ap Baznīcas dienām, ielas ir pilnas ar baznīcdienu zilajām šallītēm. Bet to, ka Baznīcas dienas sniedzas tālāk par plakātu vai cilvēku pūļiem, saprotam, kad nonākam vācu ģimenē, kura mūs uzņem. Tieši vācu pāris, pie kura mēs dzīvojam, salauž kaudzi manu priekšstatu par Dieva mīlestību. Mēs savas Baznīcas dienas piedzīvojām tieši tur – Hamburgas mājās.

Saimnieks ir pensionēts skolotājs – vijolnieks un diriģents, bet viņa sieva – tautas deju pasniedzēja. Nē, mēs nerunājam par Dievu, un, ja godīgi, vienīgais brīdis, kad ar pirkstu galiņiem pieskaramies ticības tēmai, ir Volfa teikums pēc mūsu dziedātās pateicības dziesmiņas pirms brokastīm, ka šādi pirms maltītes viņi pateikušies tikai agrā bērnībā. Bet vienkāršā mīlestība, kādā tiekam uzņemti, ir tik spirdzinoša! Kaut arī saimnieks ar sievu vada dažādas mūziķu meistarklases gan Vācijā, gan Norvēģijā, Austrijā un citur un vasaras kalendārs jau pilns, viņu namā jaušams tāds svētsvinīgs rimtums. Nav steigas, ar ļoti dabīgu sirsnību saimnieks mums parāda, ka mēs neesam viņam nasta, bet iepriecinājums. Viņiem ar sievu bērniņu nav, bet jau gadiem ilgi viņi šādā veidā ver sava nama durvis ceļiniekiem. Vēlāk viesu grāmatā atrodam desmitiem pateicības ierakstu no viesiem no visas pasaules.

Un vēl

Laiks ir brīnišķīgs, Hamburgā viss zied un zaļo. Ir tik jauki ik pa laikam šajā miljona pilsētā satikt savējos – kādi izbraukuši četru stundu bezmaksas velotūrē pa pilsētu, kādi, rūpīgi menedžējot laiku, apmeklējuši vērtīgas lekcijas, kādi redzējuši nakts muzikālās strūklakas, kādi nav tikuši iekšā pasākumā, kuru gribējuši apmeklēt, bet kādus uz ielas vienkārši uzrunājuši cilvēki, jautājot: „Vai drīkstam par jums aizlūgt?"

Jaunieši ar Baznīcdienu foršajiem velo

Noteikti jāpiemin Noasa šķirsts – speciāli izgatavots peldošs muzejs, uz pusi mazāks nekā īstais. Iekšā ir iespēja apmeklēt visa gada Svētdienas skolas nodarbības uzreiz – atraktīvā veidā atainoti dažādi Bībeles stāsti un, tos aplūkojot, bērniem jāatbild uz jautājumiem. Labi, ka atbildes domājam kopā!

Ostā piestājis Noasa šķirsts

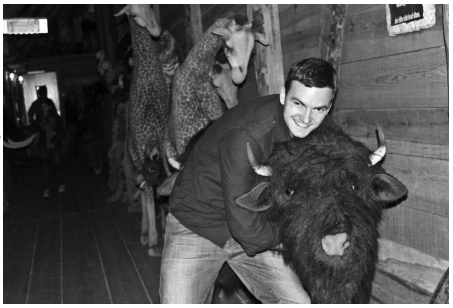

Reinis Bikše Noasa šķirstā ar zvēriem

Vēl visi latvieši satiekamies latviešu–vācu dievkalpojumā. Varbūt šis bija vienīgais brīdis, kad sirdī sailgojāmies pēc mājām, – tik tuva ir mums ierastā dievkalpojuma kārtība. Bijām visi kopā Kristū: „Mūsu Tēvs" izskanēja vienlaicīgi latviešu un vācu valodā, un tas atkal atgādināja, ka Dievs darbojas pāri valstu robežām un mūsu priekšstatiem.

Jaunieši pilsētā

Kas tad ir ceļasomā pēc Hamburgas?

Noteikti pateicība. Ilgas pēc rimtuma un atteikšanās no pārmērīgas skriešanas, no lietām, kas sarausta dzīvi. Lūgšana pēc sirsnīgas mīlestības uz savu tuvāko un to, kas ir blakus. Lūgšana pēc mīlestības uz atšķirīgo. Pateicība par vērtīgu nakts sarunu. Lūgšana un arī pateicība par Latviju, par Baznīcu, par mūsu draudzi un ģimeni. Vēlreiz pateicība.

Pie senākā policijas iecirkņa. Ceļmaļu un Kupču ģimenes

Ceļmaļu ģimene kopā ar Volfu

Laura Ceļmale
Foto: Ivars Kupcis, Līga Dolace & jaunieši

MĀCOS ATDOT DZĪVES GROŽUS

DIEVA ROKĀS

"Jānis" ir populārākais vīriešu vārds Latvijā, un arī Bībelē tam ir zīmīga loma. Jēzus draudze var lepoties ar 31 Jāni, un nākotnē mēs vēlētos parunāt ar katru no viņiem, taču šoreiz uz sarunu aicinājām Jāni Upīti. Kāds viņā atpazīs pērminderi, cits Svētdienas skolas skolotāju, vēl kāds vienmēr smaidīgo *čali* no baznīcas. Dzīve Jānim bijusi raiba, un, pēc viņa domām, tā ir liela Dieva žēlastība, ka viņš nonācis kristīgajā Baznīcā.

Intervēja Edgars Gertners

Vai zini, kāpēc vecāki nosauca tevi par Jāni?

Jānis Upītis: Tas ir viens no populārākajiem vārdiem Latvijā, un tēvs izlēma, ka mani sauks par Jāni. Dziļāku pamatojumu nezinu.

Kā savas dzīves laikā esi juties ar šo vārdu?

J. U.: Atceros, ka skolas laikā klasē bijām vairāki Jāņi, tāpēc zināju, ka mani ne vienmēr izsauks pie tāfeles – tā bija priekšrocība. Savukārt vēlāk biju tādā vidē, kur vārds "Jānis" nebija svarīgs. Tur cilvēkiem deva iesaukas un mani sauca par Džeju vai Džei Džei Valteru.

Vai Džejam bija aktuāli svinēt Jāņus?

J.U.: Jā, protams! Ģimenē esmu vienīgais Jānis, un līdz ar to parasti man tika vairāki desmiti vainagu. Kad mūsu ģimenei vēl bija lauki, tad regulāri tur braucām, sēdējām pie ugunskura, taču nu jau kādus desmit gadus viss ir beidzies. Lauku mājas pārdotas, un saliedētība ģimenē pajukusi.

Jānis ir zīmīga persona ne tikai Latvijas kultūrā, bet arī Bībelē. Vai pēdējo piecu gadu laikā, ko esi pavadījis Jēzus draudzē, esi sevī sajutis daļiņu no Jāņa Kristītāja?

J.U.: Kad ienācu baznīcā, sākumā sev asociējos ar Pēteri, jo it kā biju kopā ar Jēzu, bet ārpus baznīcas ļoti daudzām lietām pielāgojos un noliedzu Kristu. Pēc tam nāca laiks, kad jutos kā Jūda Iskariots, jo uzskatīju, ka neesmu pelnījis Viņa žēlastību. Paldies Dievam, esmu sajutis kā Viņš savā žēlastībā spēj sadziedēt visas brūces. Esot draudzē, dzirdot liecības, piedaloties kalpošanā, agri vai vēlu nonāc uz pareizā ceļa.

Tev bieži sanāk „krist"?

J.U.: Jā... Pēc kursa „Brīvība Kristū" esmu atjaunojies un sapratis, ka Dievs mani mīl, neskatoties uz visu slikto, ko daru. Piemēram, gavēni es pavadīju vairāk savā, nevis Dieva spēkā. Tad vienā brīdī „kritu" un nesapratu, kāpēc tā notiek? Ko es daru nepareizi? Kur ir vaina? Tad atskārtu, ka visu vēlos izdarīt viens pats, neļaujot darboties Dievam. Tagad ir vieglāks laiks, pastiprināti lasu Viņa vārdu, vairāk laika veltu lūgšanām, jo zinu, ka drīzumā nāks pārbaudījumi un grūtības.

Vai tava ģimene ir ticīga?

J.U.: Mana vecmāmiņa bija ticīga un lūdza par mums visiem. Tad bija lūzuma punkts, kad pārdevām lauku māju un pārvācāmies dzīvot uz Rīgu. Gadījās dažādi kredītvilinājumi, un ģimene tika sašķelta. Tolaik domājām – tie, kuriem finansiāli iet labāk, izglābsies, savukārt pārējie nogrims. Bet mana mamma ap 2000. gadu nāca pie ticības un lūdza par mums. Dažreiz atnācu uz Jēzus draudzes baznīcu, taču pasaule bija spēcīgāka un uzrunāja mani vairāk nekā sprediķi. Man nešķita, ka nepieciešams kaut kas vairāk par to, kas man jau bija. Iveta Godiņa uzaicināja paskatīties, kas notiek Ziemassvētku ludziņas iestudējumā. Nezinu, kas manī nostrādāja, bet piekritu. Ar citām reliģijām nekad neesmu bijis saistīts, un tā ir Dieva žēlastība. Atceroties, cik viegli esmu tam visam noticējis, tikai izlasot Bībeli... Varbūt, ja pirms Bībeles būtu budisms vai kāda cita reliģija, mēs šeit nerunātu.

Viegli noticot, var arī viegli pārstāt ticēt...

J. U.: Ar mani ir tā – visbiežāk izdaru un tikai tad domāju. Aptuveni pirms gada sapratu, ka nevaru dabūt ārā no galvas vārdus "Jēzus Kristus", kas ar mani runā un attur darīt sliktas lietas. Tas ir Svētā Gara darbs, kas liek man lūgt, pateikties un kalpot. Es šo iekšējo balsi nekādi nespēju dabūt ārā no galvas. Daļēji tas mani tur bailēs, jo nespēju iedomāties, kas tā būs par šausmu dienu, kad šī balss apklusīs.

2008. gadā, kad ienāci Baznīcā, tev bija 25 gadi. Kādā brieduma stāvoklī toreiz biji?

J.U.: Es biju bērns, kurš neko nesaprot no ticības, taču man patika attieksme no cilvēkiem, kuri mani uzņēma. Piedalījos jauniešu vakaros, dziedāju korī, gāju uz kursiem, un visi mani sagaidīja ar sirsnību. Šķita – ja reiz mani pieņem, tad vajag iesaistīties visur, taču palēnām „aplauzos", jo man nav tik daudz talantu, lai kalpotu visās jomās. Kā Svētdienas skolas skolotājs vēlos un lūdzu, lai Dievs man atklāj, kā uzrunāt mazo sirdis, lai tās iedegtos tikpat ļoti kā man. Uzskatu, ka joprojām esmu bērns, un ticu, ka Dievs uz manām lūgšanām atbildēs ar laiku.

Kā pēdējos gados mainījusies tava laicīgā dzīve?

J.U.: Cenšos vairāk laika pavadīt ar ģimeni, piemēram, apciemoju mammas krustmāti, palīdzu apdarīt fiziskus darbiņus, parunāties. Viņai ir pāri par 80 gadiem un it kā nozīmēts sociālais darbinieks, taču viņš īpaši negrib runāties. Citiem radiniekiem ir šķīrušies vecāki, dažādās situācijās nākas puikām daļēji aizvietot tēvu. Tāpēc esmu nolēmis šo gadu veltīt ģimenei. Līdz šim biju pievērsies draugiem, taču sapratu, ka ar viņiem varu vai nu sportot, vai

piedalīties āra aktivitātēs, kur nav jādzer alkohols. Tas Joprojām ir mans klupšanas akmens, kuram nespēju pretoties. Draugi reizēm iztaujā mani, kāpēc nenāku ar viņiem ballēties- vai baidos?

Ko parasti atbildi?

J. U.: Jā! Saku: "Džeki, es to vēl nevaru panest."

Tu daudz stāsti par kalpošanu ģimenei, bet kā sokas ar savas ģimenes veidošanu?

J.U.: Esmu Dievam jautājis, vai esmu gatavs ģimenei? Atbildi neesmu sadzirdējis, jo neesmu saticis meiteni, kura patiešām būtu man no Dieva. Viņa noteikti kaut kur ir, taču vēl neesmu saņēmis zīmi. Vēl manī nav tās vīrišķības un sajūtas, ka viss izdosies!

Kad, pēc tavām domām, cilvēks ir gatavs ģimenei?

J. U.: Atslēga ir atbildības sajūta, kuras man vēl nav. Dievs uzskata, ka ģimene cilvēka dzīvē ir pats galvenais, un tā ir lielākā uzbrukumu vieta no velna puses. Es nedaudz baidos kaut ko uzsākt, jo māc šaubas, vai mēs ar sievu to spēsim iznest.

Kā gan citādi iemācīties lietas, ja ne praksē?

J. U.: Jā... Pasaule mani ir samaitājusi ar egocentrismu, jo esmu gribējis, lai mani pielūdz un apbrīno. Baidos, ka nespētu iznest ģimeni, ja nebūtu, piemēram, pietiekami daudz naudas. Ļoti labs piemērs ir mans tēvs, cepuri nost! Viņš visos laikos ir spējis pabarot ģimeni, vest mani ar brāļiem uz treniņiem. Arī šobrīd, kad ģimenei ir problēmas ar kredītiem, apbrīnoju, kā viņš visas lietas iznes uz saviem pleciem. Ģimene ir tēva prioritāte.

Vai esi tēvam prasījis padomu, kā veidot stabilu ģimeni?

J.U.: Dziļa izrunāšanās ar mammu un tēvu mūsu ģimenē nekad nav praktizēta. Vienmēr katrs pats ticis galā ar savām problēmām, un vecāki mūs ar brāļiem nekad nav iesaistījuši ģimenes grūtību risināšanā.

Atskatoties pagātnē, kad vēl nebiji baznīcā un mēģināji veidot attiecības, - kur bija klupšanas akmens?

J. U.: Mēs dzīvojām pārtikuši, un visas meitenes, ar kurām draudzējos, bija pēc viena modeļa. Viņas solīja – ja es spēšu nodrošināt viņas ar to, to un to, tad viņas mani mīlēs. Sanāca „aplauzties", jo nebija viss kārtībā, kā solīts. Manām draudzenēm ģimenes bija šķirtas, tāpēc zemapziņā meitenes manī meklēja tēvu, savukārt mans modelis bija – es nodrošinu finanses, tu man kalpo. Abas puses bijām samaitātas, un loģiski, ka nekas labs tur nevarēja iznākt. Pasaule mums bieži iedod „veiksmes" formulas, kas patiesībā nestrādā.

Tu esi izbaudījis gan negatīvu pieredzi attiecību veidošanā, gan redzējis pozitīvus piemērus no Baznīcas. Kāda, pēc tavām domām, ir formula veiksmīgai ģimenes veidošanai?

J.U.: Domāju, ka bez Patiesības Vārda (kas ir Jēzus Kristus) tas nav iespējams.

Kad Kristus bija pie krusta, Viņš lūdza par abiem noziedzniekiem, lai Dievs piedod viņiem, jo viņi nesaprot, ko tie dara. Cik viegli tev kā vīrietim ir pieņemt, ka neesi dzīvē noteicējs?

J.U.: Sākumā es to pat neapzinājos, taču esmu sapratis, ka daudzus gadus esmu grožus turējis savās rokās. Esmu lūdzis, lai Dievs nāk un mani izmaina, bet pats Viņam neesmu visu atdevis. Finanses, attiecību veidošanu – to gribējās darīt pašam. Pēc kursa „Brīvība Kristū" sapratu, ka iekšēji nespēju daudzas lietas sev piedot. Apzinos, ka Dievs mani mīl un vēlas, lai esmu laimīgs, taču es visu laiku „krītu" un nespēju pārkāpt pāri savai lepnībai un ļauties Dievam. Arī tad, kad vēl nebiju Baznīcā, daudz strādāju ar sevi un nebeidzu tirdīt – Jāni, kad beidzot vairs nebūsi lupata un veidosi ģimeni?

Bērnu grāmata „Diena, kad Kārlis bija Karlīne, un diena, kad Rūta bija Rihards" sabiedrībā izraisīja pamatīgu viļņošanos. No Saeimas pirmā publiski viedokli par šo absurdo grāmatu pauda Ingūna Rībena. Vēlāk Latvijas Kristīgā radio diskusijā vadītājs Tālivaldis Tālbergs izteica deputātei atzinību, bet vienlaicīgi pauda arī nožēlu, jo Saeimas vīrieši šajā situācijā bija reaģējuši kūtri. Ko tas liecina par mūsu sabiedrību?

J.U.: Vīriešiem ir jāpārdomā, kas mēs vispār esam. Sievietes sākušas pelnīt vairāk, iekļuvušas lielo uzņēmumu valdēs, biznesā un pateikušas – es arī varu nodrošināt ģimeni. Vīrietis lēnām ir atkāpies un zaudējis savu lomu. Šī lomu maiņa ilgtermiņā ne pie kā laba nenoved, jo sieviete pēc kāda laika saprot, ka viņai nav tāds mugurkauls, lai iznestu ģimeni līdz galam. Arī mūsu ģimenē mamma daudzās lietās vēlējusies pateikt gala vārdu, bet tēvs vienmēr to pateicis stingrāk. Ilgtermiņā tas ir izrādījies pareizi. Šo tendenci novēroju arī Baznīcā, piemēram, Svētdienas skolā bērniem lielāka bijība ir pret skolotājiem vīriešiem.

Vēl 90. gadu sākumā vīrieši bija gatavi atdot dzīvību par brīvu Latviju. Kurā brīdī Latvijas vīrietis salūza?

J.U.: Man šķiet, ka lūzumu radīja kredītu vilnis un virtuālā realitāte, ka dzīvosim brīvā Latvijā un būs daudz naudas bez strādāšanas. Vīrieši kredītu dēļ ir pamatīgi izpostīti. Tiklīdz radās finansiālās grūtības, daudzas sievas droši vien pārmeta vīriem – ja mani nespēj nodrošināt, ir jāšķiras, jo kā gan *džeks* ar parādiem spēs uzaudzināt bērnus? Un vīriešiem ieslēdzās – *bāc*, es tiešām esmu nožēlojams... Sātans iesēj šīs domas cilvēku galvās, tāpēc ne visi iztur spriedzi – nodzeras, izdara pašnāvību. Piemēram, daudziem bērniem, kuri auguši šķirtās ģimenēs, sieviete vairs neasociējas ar māti, bet ar priekšmetu. Absurdi.

Tu nesen biji kristiešu sadraudzības pasākumā Vācijā. Vai arī tur ir līdzīgas garīgās problēmas?

J.U.: Es domāju, ka pagaidām viņiem nav problēmu ar sapratni, kāds ir pareizs ģimenes modelis, taču vācieši pārāk dziļi iet labklājībā. Domāju, ka viņiem ir zudusi ticība Dieva žēlastībai, jo viņi biežāk paļaujas, ka lietas iespējams nokārtot ar citiem līdzekļiem, piemēram, finansēm. Vēl viens piemērs - baznīcā jauniešu pasākumā skan nevis slavēšanas dziesmas, bet „Metallica" vai „Guns&Roses"... Mans prāts to nespēj sasaistīt ar draudzi, jo šāda mūzika man bija tuva laicīgajā dzīvē. Labklājība ne vienmēr noved pie labāka iznākuma. Tomēr jāatzīst, ka uz Vāciju mūs aizveda Dievs, tātad Viņš grib, lai mēs redzētu to, kas tur notiek. Ticu, ka varbūt pienāks laiks, kad mēs brauksim misijā uz Vāciju, lai vestu viņus atpakaļ uz Patiesības ceļa.

Pasaulē notiek ļoti daudz nejēdzību. Vai tev nav radies jautājums, kāpēc Dievs to visu nepārtrauc?

J.U.: Jā, kādreiz man bija jautājumi, kāpēc Dievs neizdara tā, lai viss ir labi. Taču iedomātais „labi" bija mans modelis, nevis Viņa. Es nekad nespēšu saprast Dieva prātu, tāpēc atbildes vienmēr cenšos rast lūgšanā. Dievs cilvēkus uzrunā ļoti dažādi, tāpēc viss, ko mēs varam darīt, ir būt par liecību, nevis skatīties uz citiem un norādīt Dievam, ko un kā labāk darīt.

Bībelē teikts, ka laiku beigās pasaulē pazudīs mīlestība. Tevi tas biedē?

J.U.: Mēs sastāvam no mīlestības – tā liek elpot un dzīvot, jo vieta bez mīlestības ir elle. Šī pasaule nav uz palikšanu, tai ir jāiznīkst, tāpēc tiekam vesti un sagatavoti grūtībām, kas vēl tikai pienāks. Dievs uzliek pārbaudījumus, kurus spējam panest, un mums ir jāļaujas Viņa prātam. Debesīs var nonākt tikai ar paļāvību un ticību.

Domājot par Jāņa Kristītāja darbiem, mēs katrs pārkāpjam to, ko viņš mums norādījis, sacīdams: *„Viņam vajag augt, bet man iet mazumā"* (Jņ 3:30). Jānis vēlējās, nevis lai viņš tiktu kā īpaši pieminēts, bet lai tiktu liecināts par Jēzu Kristu. Katru, kas pie viņa nāca, Jānis aicināja pārtraukt grēkot un ar šķīstu sirdi gaidīt Dieva Dēlu. Jāņa Kristītāja dienu svinam Jāņu dienā, ko zina lielākais vairums latviešu, bet, lai gan vārds „Jānis" ir dots daudziem, ir tik maz tādu, kas varētu līdzināties Jānim Kristītājam. Jānis Kristītājs atzina sevi tikai par vēstnesi tam, kas nāks un kam viņš nav cienīgs sasiet kurpju auklas. Jānis Kristītājs nekad nemeklēja savu slavu: viņš pat savus mācekļus mudināja sevi pamest un sekot Jēzum. Jānis Kristītājs bija gatavs atteikties no savas slavas, lai celtu godā Jēzu Kristu. Aicinu izlasīt mācītāja Kārļa Zikmaņa uzrunu, kas, manuprāt, izcili atspoguļo Jāņa Kristītāja mantojumu.

Kārlis Liepkauls

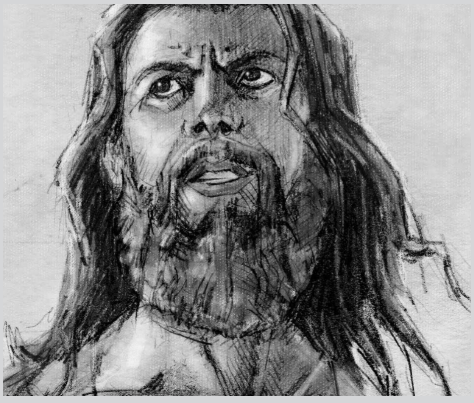

Jāņa Kristītāja diena

24. jūnijā kristīgajā kalendārā ir Jāņa Kristītāja diena. Sešus mēnešus pirms Kristus piedzimšanas svētkiem mēs atceramies pravieša Jāņa Kristītāja piedzimšanu. Jānim bija īpaša vieta mūsu Kunga Jēzus Kristus misijā. Es pat teiktu, ka, ja nebūtu Jāņa Kristītāja, tad nebūtu Jēzus jeb nebūtu jēgas un seguma Jēzus kalpošanai. Jānim Kristītājam bija ļoti svarīga loma Jēzus kalpošanā.

Jānim Kristītājam bija tik svarīga vieta Jēzus kalpošanā, kā apustulis Jānis par viņu raksta sava evaņģēlija prologā. Jāņa evaņģēlija pirmie panti ir ievads, kurā apkopotas visas domas, par ko vēlāk tiek rakstīts visā evaņģēlijā. Protams, evaņģēlija centrs ir Jēzus. Uzsvars apustuļa Jāņa rakstos ir uz Kristu: kas Viņš ir, ko Viņš darīja un ko tas nozīmē mums.

Kaut arī uzsvars ir uz Kristu, ieklausieties, kādu vietu prologā ieņem Jānis Kristītājs. Es lasīšu no Jāņa evaņģēlija pirmās nodaļas (Jņ 1:1–14): *«Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Tas bija iesākumā pie Dieva.»* Jēzus ir Dieva Vārds. Vārds ir Jēzus, un Jēzus bija pie Dieva iesākumā. Jēzus ir Dievs. Apustulis Jānis vēlas, lai no paša sākuma mēs saprotam, kas ir Jēzus.

«Caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir.» Caur Jēzu viss, kas ir, ir radies. Bez Jēzus nekā šeit nebūtu – ne manis, ne jūsu, ne debesu, ne zemes. Jēzus ir iemesls mūsu eksistēšanai. Jēzus ir centrs.

«Viņā bija dzīvība, un dzīvība bija cilvēku gaisma. Gaisma spīd tumsībā, bet tumsība to neuzņēma.» Jēzus ir cilvēku gaisma. Jēzus ir tas, kas mūs apgaismo, kas dara mums zināmu par Dievu un par Viņa eksistenci. Jēzus ir cilvēku dzīvība. Jēzus ir tas, kas dod dzīvei jēgu, kas iedvesmo mūs un padara Dieva eksistenci reālu mums. Jēzū ir atklāta visa Dieva godība (Kol 1:19). Jēzus ir Dieva visspožākā gaisma. Tomēr bieži, kad cilvēki no tumšas istabas ienāk gaišā saulē, viņi cieši aizver acis, pagriež seju prom un paceļ roku, lai aizklātu saules spožumu. Tāpat ir, kad cilvēki nesagatavoti sastopas ar Jēzus spožumu – viņi to negrib un nepieņem. Tāpēc Jānis raksta, ka Gaisma spīd tumsībā, bet tumsība to neuzņēma.

Viss līdz šim ir rakstīts par Jēzu, bet tad pēkšņi mēs dzirdam šos vārdus: *«Nāca cilvēks, Dieva sūtīts, vārdā Jānis.»*

Kāpēc, kad lasām par Jēzu, pēkšņi dzirdam par cilvēku vārdā Jānis? Lasīsim tālāk, lai saprastu: *«Viņš nāca liecības dēļ, lai liecinātu par gaismu, lai visi nāktu pie ticības caur viņu. Viņš pats nebija gaisma, bet nāca, lai liecinātu par gaismu.»* Jānis nāca, lai liecinātu par Jēzu, lai liecinātu par šo spožo gaismu. Jānis nāca, lai sagatavotu cilvēkus Jēzus pieņemšanai. Jānis nāca, lai visi nāktu pie ticības caur viņu.

Tas ir ļoti svarīgs moments šajā evaņģēlijā. „Lai VISI nāktu pie ticības caur viņu" – caur Jāni. Arī mēs esam nākuši pie ticības caur viņu. Jānis nāca kristīdams, lai atklātu un pārklātu grēku. Kā viņa tēvs pravietoja: *«Tu iesi Tā Kunga priekšā sataisīt Viņam ceļus, dot Viņa ļaudīm pestīšanas atziņu uz grēku piedošanu»* (Lk 1:76b–77a). Jānis un viņa kristība sagatavoja mūs un visus ticīgos pieņemt un saņemt Dieva žēlastību un piedošanu. Žēlastība un piedošana ir vajadzīga tur, kur ir pārkāpumi un grēki. Un tas, ka Jānis nāca kristīdams, liecina par to, ka mums ir vajadzīga šķīstīšana no grēka.

Ikviens kristietis ir ienācis kristietībā caur kristībām. Kristības ir drošākā ārējā zīme par to, ka mums ir piedots un ka mēs piederam Kristum, mūsu Kungam. Izšķirošais ir fakts, ka mēs esam kristīti, jo tas apliecina faktu, ka mēs atzīstam, ka tas mums ir nepieciešams un vajadzīgs. Vārdu sakot, mēs atzīstam, ka bez Dieva un Viņa palīdzības kristības sakramentā mēs nevaram saņemt grēku piedošanu. Visi kristieši ir nākuši ticības saimē caur kristībām.

Senatnē to ļoti labi apliecināja baznīcas ēkas uzbūve. Faktiski, pareizticīgo baznīca joprojām to labi attēlo – baznīcas centrā ir liels kupols, kas reprezentē Kristu. Ap šo kupolu ir četri mazi kupoli – četri evaņģēlisti (Matejs, Marks, Lūka, Jānis). Bet tornis baznīcas priekšā reprezentē Jāni Kristītāju, un tajā bieži ir baptistērijs jeb vieta, kur kristīties. Senajās baznīcās baptistērijs bija pie galvenajām durvīm – lai tiktu dievnamā, bija jāiet garām tai vietai, kur cilvēki tiek kristīti. Lai ieietu svētnīcā, bija jāiet caur kristībām.

Kad cilvēki no tumšas istabas ienāk spožā gaismā, viņi neko nevar redzēt. Bet pēc kāda laika, kad acis pierod, viss kļūst arvien skaidrāks. Tas pats ar ticību. Pirms mēs nākam pie ticības, mēs ieraugām Jēzus spožo gaismu un neko nesaprotam. Bet pēc tam, kad esam nākuši pie ticības, kristības ūdens ir nomazgājis mūs tīrus un mūsu ticības acis ir atvērtas (t. i., pieradušas pie Jēzus gaismas), tad mēs spējam caur Svēto Garu kaut ko saprast. Jānis nāca, lai liecinātu par Jēzu, lai atvērtu mūsu acis Jēzum, lai mūsu ticības acis pierastu pie Jēzus gaismas.

Visi joprojām nāk pie ticības caur Jāni. Tagad katrs kristietis var darboties līdzīgi Jānim Kristītājam — liecināt par Jēzu, sagatavot ceļu mūsu draugu sirdīs, lai viņi pieņemtu Kristu. Mēs neesam gaisma, bet mēs liecinām par Gaismu. Mēs lasām par šo Gaismu tālāk Jāņa evaņģēlijā. Mēs lasām, ka Jēzus ir *«patiesais gaišums, kas nāca pasaulē, kas apgaismo ikvienu cilvēku. Viņš bija pasaulē, un pasaule caur Viņu radusies, bet pasaule Viņu nepazina. Viņš nāca pie savējiem, bet tie Viņu neuzņēma. Bet, cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem, tiem, kas tic Viņa Vārdam, kas nav dzimuši ne no asinīm, ne no miesas iegribas, ne no vīra gribas, bet no Dieva. Un Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības.»*

Jēzus ir kristietības centrs. Bez Jēzus nebūtu pestīšanas. Tomēr, ja nebūtu Jāņa Kristītāja, neviens no mums nebūtu nācis pie Kristus. Pateiksimies Dievam, ka Viņš sūtīja Jāni, lai viņš sagatavotu Jēzum ceļu pie mums un mums pie Viņa. Lūgsim Dievu, lai Viņš lieto mūs, kā Viņš lietoja Jāni – lai vestu cilvēkus Jēzus gaismā. Āmen.

Māc. K. Zikmanis
Avots: www.simanadraudze.lv

NĀC UN DARI!

EINĀRS ZERAFIMS

Šī gada 29. un 30. jūnijā notiks draudzes jauniešu riteņbrauciens. To organizē Einārs Zerafims. Lūdzu viņu pastāstīt par šo kalpošanas ideju.

Einārs pazemībā stāsta: „Ideja par riteņbraucienu, ko organizēju, nav mana. Man nekad pašam nebūtu ienākusi prātā tāda ideja. Dievs ielika manā sirdī šo domu, ka jauniešiem vajadzētu tādu pasākumu vasarā – riteņbraucienu. Un tad es domāju – pa kurieni lai to organizē? Sīguldā jau visu esmu izstaigājis un izbraukājis. Tad domāju – varbūt labāk uz Tukuma pusi. Varbūt tur neviens nebūs bijis... Pēc pirmās dienas brauciena pa Tukuma rajonu naktsmājas būs viesu namā. Tur būs pirts un laba sadraudzība. Būs Bībeles lasījumi. Otrās dienas rītā būs svētbrīdis, ko vadīs Reinis Bikše. Tad otrajā dienā dosimies tālāk uz Tukumu, kur būs orientēšanās."

Kad vaicāju, vai Eināram būtu nepieciešami palīgi šāda pasākuma organizēšanā, viņš kautrīgi atbild: „Nezinu, vai vajag palīdzību... Mēģināšu tikt galā pats. Bet, ja kāds izlasa avīzē un vēlas palīdzēt, tad droši var pieteikties pie manis, un es uzklausīšu jebkādas idejas un viedokli. Man var zvanīt pa telefonu 28837665 vai arī otrdienās, piektdienās un svētdienās mani var satikt baznīcā."

Riteņbrauciena organizēšana nebūt nav vienīgā Eināra kalpošana draudzē. Viņš kalpo gan Alfa kursā, gan Svētdienas skolā pie tehnikas, gan arī jauniešu darbā. Katru trešo piektdienu Einārs vada jauniešu vakaru – veido vakara programmu.

Einārs saka: „Kalpoju tāpēc, ka Dievs tā liek, un, kad es kaut ko daru, daru to ar prieku un no visas sirds."

Pateicība Dievam par Eināru un Eināram par viņa priekpilno kalpošanu!

Ar Eināru sarunājās Līga Amata

JĒZUS DRAUDZES VASARAS NOMETNE 2013

KS 258,9 jeb KALNA SPREDIĶIS 258,9 METRU AUGSTUMĀ

Vasaras nometne – tā ir jauka iespēja būt kopā ar citiem draudzes brāļiem un māsām, klausīties un pārdomāt Kalna spredi̇ķi, izmēģināt savas radošās prasmes, iepazīt tuvāko apkārtni un draudzi, kā arī vienkārši atpūsties!

VASARAS NOMETNĒ UZ PIECĀM SKAISTĀM DIENĀM PULCĒSIMIES KOPĀ VISA DRAUDZE – MAZI UN LIELI, JAUNI UN VECI!

LAIKS: 2013. gada 21.-26. jūlijs (svētdienas vakars – piektdienas diena)

VIETA: atpūtas komplekss „Rēķu kalns", Sarkaņu pagasts, Madonas novads *(www.rekukalns.lv)*

DALĪBAS MAKSA:

> Draudzes locekļiem un viņu bērniem, kā arī Svētdienas skolas bērniem: **Ls 8** par vienu dienu **(kopā Ls 40)**

> Bērniņiem līdz 3 gadu vecumam (ieskaitot) – bez maksas. Bērniņiem vecumā no 4 līdz 6 gadiem (ieskaitot) – atlaide 50% - **Ls 4** par dienu **(kopā Ls 20)**

> Ciemiņiem jeb tiem, kas nav Jēzus draudzes sarakstā, – **Ls 12** par vienu nometnes dienu **(kopā Ls 60)**

> Nakšņošana SAVĀ TELTĪ draudzes locekļiem izmaksās **Ls 6** par vienu dienu **(kopā Ls 30)**, bet ciemiņiem – **Ls 10 (kopā Ls 50)**

VISIEM CENĀ IETILPST: dzīvošana kopīgajās istabiņās (citiem gultās, citiem uz saviem matračiem), ēšana 4 reizes dienā, izdales materiāli, piedalīšanās interešu grupās un kopīgajā ekskursijā

ATLAIDES skolotājiem, interešu grupu vadītājiem, draudzes daudzbērnu un maznodrošinātajām ģimenēm (interesēties pie nometnes vadītājas vai kancelejā)

REĢISTRĒŠANĀS UN MAKSĀŠANA: no 2013. gada 1. jūnija līdz 9. jūlijam draudzes kancelejā

9. jūlijā plkst. 18.30 – nometnes SAPULCE (notiks maksāšana tiem, kas izmantos autobusu)

DRAUDZES ĢIMENĒM! Dāvinām jums atlaidi: ja piedalāties nometnē visu nedēļu dalības maksa ģimenei - **Ls 120** (Ģimene = vecāki un bērni. Šeit neietilpst vecvecāki vai pilngadīgie bērni, kas paši pelna)

> Ja uz nometni brauc nepilngadīgs bērns bez vecākiem, vecvecākiem vai pilngadīgiem brāļiem, māsām, tad vecākiem ir jāaizpilda anketa, kas jāapstiprina ar savu parakstu! Anketas var saņemt draudzes kancelejā vai lejuplādēt *www.jezusdraudze.lv.*

Aicinām padomāt par kāda trūcīgāka bērna vai ģimenes atbalstīšanu, jo kaut pavisam neliels ziedojums var būt izšķirošs! Sirsnīgs paldies visiem, kas jau ziedojuši!

TUVĀKA INFORMĀCIJA, JAUTĀJUMI, PALĪDZĪBA

Ja radušies kādi jautājumi par nometni, anketu, par pieteikšanās kārtību vai maksāšanu, būsim priecīgi palīdzēt, lai neskaidrības vai citas problēmas (arī finansiālās) nebūtu par šķērsli jūsu dalībai nometnē! Aicinām sazināties ar nometnes vadītāju.

Kristus mīlestībā –
nometnes vadītāja Rute Bikše
(mob. 25959533)

Dalības maksu var samaksāt tikai kancelejā!!
(ne caur bankas pārskaitījumu)

Mazā intervija ar Līgu Ilsumu

Ko tu kā kristiete domā par Jāņu svinēšanu?

Jāņu, vasaras saulgriežu, svinēšana ir cēlusies no pagānu svētkiem, un daudzas ar to saistītās tradīcijas un darbības man nav līdz galam saprotamas, turklāt daudzkas no tā, manuprāt, ir māņticība, tāpēc es pati neko no tā Jāņos nedaru. Šo svētku simboli, kas parādās arī manas vārdadienas svinēšanā, ir ugunskurs un vainags. Protams, ir cilvēki, kam ir īpašas Jāņu svinēšanas tradīcijas īsti latviskā garā arī bez māņticīgām darbībām, un man pret to nav nekas iebilstams, tomēr man šie svētki ar savām tradicionālajām aktivitātēm ir mazāk nozīmīgi.

Tā kā esmu Līga un manā ģimenē ir arī Jāņi, 23. un 24. jūnijā ierasti svinu tieši vārdadienas. Tomēr visbiežāk cilvēki, ja vispār apsveic, tad dara to Jāņos, nevis vārdadienā, lai gan Jāņi ir dienu pēc tās.

Un kā tu svini savu vārdadienu?

Parasti Līgo dienā izdodas kaut kur aizbraukt, noorganizēt ugunskuru, uzcept desas vai šašliku. Reizēm atrodas arī kāds vainags, ar ko izrotāties, tomēr visas šīs lietas ir foršas pašas par sevi, un es tās ne tik daudz saistu ar Jāņu (vai Līgo) svinēšanu, kā ar vasaras laiku un iespēju kaut ko uzgrilēt draugu kompānijā, izmantojot brīvās dienas. Jāņus esmu svinējusi dažādi, atšķirīgās vietās un kompānijās, un man nav izveidojušās īpašas tradīcijas, kā svinēt.

Ja mana vārdadiena nebūtu tieši 23. jūnijā, domāju, ka šīs dienas izjustu nevis kā ļoti īpašus svētkus, bet drīzāk kā iespēju būt draugu sabiedrībā, atzīmējot brīvās dienas un labi pavadot laiku, esot kaut kur pie dabas.

Paula Feldmane

Muzeju nakts

18. maijā visā Latvijā norisinājās gadskārtējā Muzeju nakts, kurā piedalījās arī Jēzus baznīca ar daudzveidīgu programmu "Dzīvais koks – lielākā koka baznīca Latvijā".

Vakara gaitā uzņēmām apmēram 300 viesu. Lielāko atsaucību guva iespēja uzkāpt baznīcas tornī, uz ko apmeklētāju rinda bija visa vakara gaitā. Daudziem bija interese par draudzes Bībeļu izstādi.

Jurģis aicina viesus doties baznīcā, kamēr Aldis organizē rindu uz torņa apskati

Sirsnīgais Daces un Džefa Jangblūdu koncerts

Vasarsvētki tika sagaidīti mierīgā noskaņā, klausoties Daces un Džefa Jangblūdu dziesmās ar Imanta Ziedoņa vārdiem. Īpašu paldies sakām Jurģim Klotiņam – Muzeju nakts galvenajam koordinatoram!

Foto: Ivars Kupcis

Aktivitāte bērniem – uzcel savu baznīcu!

2013. GADA APRĪĻA IEŅĒMUMU UN IZDEVUMU PĀRSKATS

Ieņēmumi, Ls:	
Dzīvokļu izīrēšana un iznomātā zeme	**1984**
Kolektes	**1809**
Mērķziedojumi *(Alfa kursam, ambulancei, remontam u.c.)*	**1485**
Ziedojumi	**1350**
Ikgadējie ziedojumi jeb draudzes locekļu nodevas	**360**
Ziedojumi par kristībām, laulībām	**130**
Kopā	**7118**

Izdevumi, Ls:	
Algas *(10 darbinieki)*	**2283**
Nodokļi	**1418**
Apkure martā	**1159**
Maksājums LELB 1/10 daļa no ienākumiem	**425**
Kursa "Brīvība Kristū" izdevumi *(no mērķziedojumiem)*	**220**
Svētdienas skolas izdevumi *(no mērķziedojumiem)*	**165**
Izdevuma "Jēzus Draudzes Dzīve" izdošana	**162**
Remonta materiāli	**170**
Saimniecības preces, ziedi, reliģiskie izdevumi	**130**
Elektrība	**115**
Palīdzības pabalsti *(3 cilvēkiem)*	**110**
Pasta pakalpojumi, kopēšana	**95**
Degviela	**80**
Kancelejas preces	**38**
Atkritumu izvešana	**35**
Ziedojumi	**30**
Maināmie paklāji	**31**
Ģimeņu kalpošanas izdevumi *(no mērķziedojumiem)*	**27**
Sakaru pakalpojumi	**26**
"Rīgas ūdens"	**25**
"Venden" ūdens	**23**
Bankas pakalpojumi	**10**
Apsardzes firmas pakalpojumi	**7**
Kopā	**6784**

SIRSNĪGI SVEICAM!

Ieva Štelmakere	**101**	(12.06.)
Marija Gerucka	**98**	(17.06.)
Žermēna Vāgnere	**90**	(23.06.)
Silvija Aņikina	**85**	(15.06.)
Ērika Ābele	**84**	(19.06.)
Ausma I. Vecvagare	**82**	(14.06.)
Benita Ziediņa	**81**	(12.06.)
Vija Ploriņa	**81**	(20.06.)
Vizma Egle	**80**	(02.06.)
Viestarts Krasts	**75**	(28.06.)
Vilma Lece	**70**	(04.06.)
Ausma Ābele	**65**	(15.06.)
Ilze Rehtermane	**55**	(17.06.)
Roberts Krauze	**45**	(06.06.)
Rubina Dagajeva	**45**	(15.06.)

KRISTĪTI

Bruno Sprincis
Anna Krieviņa

IESVĒTĪTI

Indra Muceniece

DRAUDZEI PIEVIENOJUŠIES

Indra Gailāne
Arnis Linde

LAULĀTI

Kristīne Homatova un
Artis Prāmnieks

MŪŽĪBĀ

Milda Zukure
(10.01.1908. – 14.04.2013.)
Vija Pakalniete
(05.09.1939. – 15.04.2013.)

Redaktore: Līga Amata **Korektores:** Maija Frīdberga un Inguna Puķīte

Izdevuma sagatavošanā piedalījās: Erberts Bikše, Kārlis Irbe, Vita Rudzīte, Baiba Nevarževska, Alise Pīrāga, Kārlis un Iveta Liepkauli-Radiņi, Lelde Kupce, Edgars Gertners

Dizains, maketēšana: Evija Godiņa

Dievkalpojumi
svētdienās plkst. 10.00
ceturtdienās plkst. 18.00

Lūgšanu stunda
svētdienās plkst. 9.15

Mācītāju Erbertu Bikši var sastapt
trešdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
ceturtdienās no plkst. 16.00 līdz 17.30
no plkst. 19.30 līdz 21.00

Draudzes kanceleja atvērta
otrdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
trešdienās no plkst. 10.00 līdz 15.00
ceturtdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
piektdienās no plkst. 9.00 līdz 13.00
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma
tālr. 67224123

Bibliotēka atvērta
svētdienās pēc dievkalpojuma

Jauniešu vakari piektdienās plkst. 19.00

Kora mēģinājumi
pirmdienās plkst. 19.30
ceturtdienās plkst. 19.30

Māmiņu grupu nodarbības
1. grupa mēneša trešajā sestdienā,
tālr. 29551294 (Edīte), 67377118 (Ilze)
2. grupa ik pēc 3 nedēļām plkst. 9.30
tālr. 29877268, 67934721 (Anda)

Draudzes namā Dzirnavu ielā 118
Ārstu konsultācijas (tālr. 67210185)
pirmdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
otrdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
ceturtdienās no plkst. 14.00 līdz 17.00
Acu ārsts pieņem pēc pieraksta.
Pierakstīties pa tālr. 67210185, 29372676

Diakonija (tālr. 67220084)
otrdienās, trešdienās, ceturtdienās,
piektdienās no plkst. 10.00 līdz 16.00

Drēbju kamera
otrdienās, ceturtdienās no plkst. 10.00 līdz 14.00
ceturtdienās – informācija par iespēju saņemt pārtikas produktus
Veco ļaužu aprūpe (tālr. 67220084)

Katru piektdienu pansionātā ir svētbrīdis, katra mēneša ceturtajā piektdienā – dievkalpojums.

Bērnu kristīgi izglītojošais centrs "JĒRIŅŠ" (tālr. 67222698)

Konts ziedojumiem:
DNB konts: LV 94 RIKO 000 2013007985
Reģ. nr. 90000084191

Baznīcas adrese:
Elijas iela 18, Rīga LV-1050
Tālr. 67224123
e-pasts: info@jezusdraudze.lv

© *Jēzus Draudzes Dzīve* ir LELB Jēzus draudzes izdevums
Tiráža 800 eks. Izdevums iespiests SIA "Dardedze holográfija"